

Tři veteráni využívají výhod Kunětické hory

Recenze

LUKÁŠ DUBSKÝ

Pohádku Jana Wericha Tři veteráni proslavilo filmové zpracování okořeněné humorem scenáristy Zdeňka Svěráka. Východočeské divadlo Pardubice uvedlo na Kunětické hoře adaptaci, jejímž autorem je režisér Petr Novotný.

Tři vysloužilí vojáci Pankrác, Servác a Bimbác po propuštění ze služby nevědí, co si počít se životem. Naštěstí je ale navštíví tři trpaslíci, kteří jim dají kouzelné dary. Žádný velký prospěch z nich ale veteráni nakonec nemají.

Pardubická adaptace notoricky známé pohádky nabízí divákovi skoro všechny oblíbené scény a hlášky z filmu. Zároveň ale umí i překvapit místy odlišným řešením situací a výraznějším odstíněním charakterů. Kouzelných darů tak v divadelní verzi nezneužívá jen bojechtivý dragoun Bimbác, ale i jeho dva kolegové. Výraznějšího prostoru se dostává trojici trpaslíků (Petra Janečková, Martina Sikorová a Karolína Šafránková), kteří

jsou průvodci trojlístku bývalých vojáků a do děje často zasahují a pouf vysloužilců tím usměrňují.

NOS PRINCEZNY

I když Tři veteráni nedosahují magické atmosféry, které se na rondelu pod Kunětickou horou podařilo docílit inscenací Kráska a zvíře, je vidět, že režisér Novotný si umí s venkovním prostorem výborně poradit. Obzvláště povedená je scéna s rychle rostoucím nosem princezny Bosany, při které je využit i samotný hrad.

Hlavní herecký trojlístek nijak nenapodobuje své filmové předobrazy – Martin Mejzlík je jako Pankrác přirozeným lídrem a švihákem skupiny, Servác Alexandra Postlera reprezentuje pasivní

přístup k životu, zatímco Bimbác Tomáše Lněničky je bouřlivák, který se nesmířil s životem v civilu. Výrazné komické prvky pak do inscenace vnáší postavy krále Píkoly v podání Ladislava Špínera a princezny Bosany, kterou hraje Veronika Malá.

Tři veteráni jsou příjemnou inscenací, která dobře zapadá do prostoru exteriérové scény pardubického divadla.

